

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 5 rozhodl soudkyní Mgr. Pavlou Kuřinovou ve věci

žalobkyně: **RG – parking s.r.o.**, IČO: 276 30 986,
sídlem Vlastec 7, 397 01, Vlastec,
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Maříkem,
sídlem Gregorova 2585, 397 01, Písek,

proti
žalované: **QUICKSILVER AGENCY s.r.o.**, IČO: 094 33 546,
sídlem Chudenická 1059/30, 102 00, Praha 10,

o určení vlastnického práva

takto:

- I. Určuje se, že vlastníkem stavby účelové komunikace – parkoviště umístěného na střeše budovy v ulici Archeologická č. p. 2621/5, způsob využití garáží postavené na pozemku par. č. 2131/674 v k. ú. Stodůlky v obci Praha o výměře 2402 m², sestávající se z asfaltového povrchu o šířce 10 až 15 cm, 7 osvětlovacích těles, svislého a vodorovného značení a obvodové betonové zídky zabraňující sjezdu vozidel, je žalovaná.
- II. Určuje se, že vlastníkem stavby účelové komunikace- vjezdu na parkoviště umístěného na pozemku par. č. 2131/532 v k. ú. Stodůlky v obci Praha o výměře 58 m², sestávající se ze štěrkobetonového podkladu, asfaltového povrchu o šířce 10 až 15 cm, obrubníků a odvodňovacího žlabu, je žalovaná.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Kabelová.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 22 233,60 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Jiřího Maříka.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 28.9.2022 ve znění zaslaného doplnění ze dne 1.8.2023 domáhala vydání rozsudku, kterým by soud určil, že vlastníkem stavby účelové komunikace – parkoviště, umístěného na střeše budovy v ulici Archeologická č.p. 2621/5, způsob užití garáž, postavené na pozemku p.č. 2131/674, v k.ú. a obci Praha, o výměře 2402 m², sestávající se z asfaltového povrchu 10 -15 cm, 7 osvětlovacích těles, svíslého a vodorovného značení a obvodové betonové zídky zabráňující sjezdu vozidel je žalovaná a že je také vlastníkem stavby – účelové komunikace – vjezdu na parkoviště, umístěného na pozemku p.č. 2131/532 v k.ú. a obci Praha, o výměře 58 m² sestávající ze šterkobetového podkladu asfaltového povrchu 10 – 15 cm., obrubníků a odvodňovacího žlabu (dále jen „stavba“). Žalobkyně uvedla, že se jedná o samostatnou stavbu, která není součástí pozemku p.č. 2131/674, stavba není zahrnuta v prohlášení vlastníka jako součást budovy, není zapsanou jednotkou v katastru nemovitostí ani není zahrnuta do společných prostor bytového domu.
2. V žalobě žalobkyně uvedla, že kupní smlouvou ze dne 19.5.2021 prodala žalobkyně žalované stavbu, kupní cena byla sjednána na částku 6 500 000 Kč, část kupní ceny ve výši 300 000 Kč žalovaná uhradila žalobkyni při podpisu smlouvy a zbývající část měla být uhrazena do 31.1.2022. V den splatnosti kupní ceny uzavřela žalobkyně s žalovanou dodatek ke kupní smlouvě, podle kterého se žalovaná zavázala doplatek kupní ceny uhradit žalobkyni do 30-ti dnů od pravomocného rozhodnutí ve sporu o určení vlastnictví k stavbě, který vedla žalovaná proti Společenství vlastníků jednotek Garáže Archeologická, IČO: 285 20 718, které bránilo užívání.
3. Řízení o určení vlastnictví bylo vedeno pod sp.zn. 16 C 342/2021 u Obvodního soudu pro Prahu 5 a bylo zastaveno pro zpětvzetí žaloby žalovanou usnesením ze dne 26.4.2022. Výše popsáním postupem žalovaná vystavila žalobkyni situaci, kdy není stanovena lhůta, do kdy má být zaplacená zbývající část kupní ceny.
4. Po opakovaných jednáních mezi účastníky byl vystaven dodatek č. 2 ke kupní smlouvě, podle kterého měla žalovaná uhradit zálohu - část kupní ceny ve výši 100 000 Kč do 30.4.2022, která bude započtena na doplatek kupní ceny.
5. Žalobkyně dovozuje naléhavý právní zájem na určení se zřetelem k tomu, že jinak nebude naplněna podmínka daná ve smlouvě o okamžiku pro doplacení kupní ceny a nebude již zpochybňováno vlastnictví žalované k stavbě a bude nastolena jistota ohledně jejího vlastnictví a údržby věci. Žaloba je souladná s judikaturou Nejvyšší soud ČR ve vztahu k naléhavému právnímu zájmu prezentovanou v rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 21 Cdo 2770/2004.
6. V rámci doplnění žaloby uvedla, že žalobkyně koupila od původního vlastníka společností RG Invest s.r.o. stavbu na základě kupní smlouvy ze dne 11.9.2008. Kupní smlouva byla uzavřena poté, co žalobkyně na základě dohody s původním vlastníkem rozsáhle investovala do výstavby stavby. Žalobkyně byla při uzavření kupní smlouvy s původním vlastníkem obeznámena s tím, že na stavbě neváznou žádné dluhy a jedná se o samostatnou věc, což vyplývá z dokumentů (kupní smlouva uzavřená dne 11.9.2008, Smlouva o investicích a spolupráci ze dne 19.9.2007, Stanovisko silničního správního úřadu ze dne 18.3.2004, rozpočet – garáže Praha 13, Prohlášení vlastníka ze dne 27.12.2007, kupní smlouva ze dne 18.7.2007, kolaudační rozhodnutí ze dne 23.4.2008, potvrzení o splacení úvěru ze dne 7.7.2008), která má žalobkyně k dispozici a při jednání o uzavření kupní smlouvy ze dne 21.5.2021 je žalobkyně předložila i žalované. Současně žalobkyně nechala vypracovat znalecký posudek, podle něhož je také stavba samostatnou věcí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Kabelová.

7. Žalovaná odmítá splnit svoji povinnost z důvodu, že nemá dostatek jistoty o vlastnictví, neboť komunikace není zapsaná v katastru nemovitostí.
8. Žalovaná se ve věci nevyjádřila.
9. Soud provedl dokazování listinnými důkazy, které navrhla a předložila žalobkyně (§ 120 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen „o. s. ř.“, ve spojení s § 129 odst. 1 o. s. ř.), na jejichž základě soud dospěl k následujícímu **skutkovému zjištění**.
10. Mezi žalobkyní a žalovanou byla dne 19.5.2021 uzavřena kupní smlouva – smlouva o převodu vlastnického práva k účelovým komunikacím, na základě níž kupující (žalovaná) do svého vlastnictví kupuje účelové komunikace umístěné na nemovitosti třetích osob („dále jen účelové komunikace“) specifikovány jako vjezd z Brdičkovy ulice na střechu budovy na pozemku parc. č. 2131/532 označené v příloze smlouvy č. 1 číslem 4 (dále jen „vjezd“) a dále parkoviště na střese budovy hromadných patrových garáží, Archeologická č.p. 2621/5, Praha 5, označené v příloze č.1 smlouvy pod číslem 5 (dále jen „parkoviště“). Vjezd byl ve smlouvě popsán tak, že se skládá ze šterkobetonového podkladu, asfaltového povrchu o šíři 10-15 cm., obrubníku a odvodnění, vodorovného a svislého dopravního značení. Parkoviště bylo ve smlouvě popsáno tak, že se skládá z asfaltového povrchu o šíři 10-15 cm, 7 ks osvětlovacích těles komunikace, rozvodů elektřiny, betonových zábran zabraňující sjezd vozidel z komunikace, svislého a vodorovného značení, elektrické brány umístěné ve vjezdu na plochu parkoviště včetně jejího příslušenství, kamerového systému sestávající se ze 4 kamer Hikvision, kabelů a záznamového zařízení, závory umístěné na dolní části vjezdu a rozvaděče jako RG – 4 umístěného ve třetím podlaží budovy hromadných patrových garáží (vybaven podružným měřením, jističi, proudovým chráničem) a dalším zařízením sloužícím pro potřeby provozu parkoviště. Kupní cena za převod vlastnického práva k účelovým komunikacím byla stanovena na částku 6 500 000 Kč se způsobem úhrady zálohou ve výši 300 000 Kč v hotovosti při podpisu smlouvy a ve výši 6 200 000 Kč doplatku bezhotovostním převodem do 31.1.2022. Právní účinky nastávají dnem podpisu smlouvy (*zjištěno z kupní smlouvy - smlouva o převodu vlastnického práva k účelovým komunikacím ze dne 19.5.2021*).
11. Mezi žalobkyní a žalovanou byl dne 31.1.2022 uzavřen dodatek č. 1 ke kupní smlouvě ze dne 19.5.2021 upravující způsob úhrady kupní ceny tak, že doplatek ve výši 6 200 000 Kč bude uhrazen bezhotovostním převodem na účet žalobkyně do 30 dnů od pravomocného rozhodnutí ve sporu o určení vlastnictví k účelové komunikaci, kde bude určeno, že vlastníkem je žalovaná (*zjištěno z dodatku č. 1 ke kupní smlouvě ze dne 19.5.2021 – smlouva o převodu vlastnického práva k účelovým komunikacím*).
12. Mezi žalobkyní a žalovanou byl dne 28.3.2022 uzavřen dodatek č. 2 ke kupní smlouvě ze dne 19.5.2021 upravující způsob úhrady kupní ceny tak, že kupující se povinen uhradit k rukám prodávajícího zálohu kupní ceny ve výši 100 000 Kč do 30.4.2022 (*zjištěno z dodatku č. 2 ke kupní smlouvě ze dne 19.5.2021 – smlouva o převodu vlastnického práva k účelovým komunikacím*).
13. Žalovaná dne 5.10.2021 zahájila řízení o určení vlastnického práva k účelové komunikaci vedené Obvodním soudem pro Prahu 5 pod sp.zn. 16 C 342/2021, kterým bude určeno, že vlastníkem účelové komunikace je žalovaná. Řízení bylo zastaveno pro zpětvzetí návrhu učiněné žalovanou usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 č.j. 16 C 342/2021-67 ze dne 26.4.2022 v právní moci dne 17.5.2022 (*zjištěno z usnesení č.j. 16 C 342/2021-67, ze dne 26.4.2022*).
14. Žalobkyně nabyla vlastnické právo k účelové komunikaci (parkovišti a vjezdu) na základě smlouvy ze dne 11.9.2008, v níž byla účelová komunikace převáděna jako samostatná stavba (*zjištěno ze smlouvy o převodu vlastnického práva k stavbě komunikací ze dne 11.9.2008*). K převodu vlastnického práva na žalobkyni došlo z důvodu, že žalobkyně zajišťovala financování výstavby parkoviště (*zjištěno ze smlouvy o investicích a spolupráci ze dne 19.9.2007*).

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Kabelová.

15. Parkoviště umístěné na střeše budovy garáží s 98 parkovacími místy bylo kolaudováno jako samostatný bod, odděleně do třípodlažní budovy garáží se samostatným vjezdem do jednotlivých podlaží (*zjištěno z kolaudačního rozhodnutí ze dne 23.4.2008*). Příjezdovou komunikaci k objektu a parkoviště nepovažuje odbor dopravy Magistrátu hlavního města Prahy za místní komunikaci, proto vlastník komunikace musí plnit povinnosti správce komunikace dle zákona o pozemních komunikacích (*zjištěno z dopisu Odboru dopravy Hlavního města Prahy ze dne 18.3.2004*).
16. Účelová komunikace se nachází na budově hromadných patrových garáží na pozemku parc.č. 2131/674, který je ve vlastnictví Hlavního města Prahy, přičemž budova hromadných patrových garáží je ve spoluvlastnictví jednotlivých vlastníků nebytových jednotek. Účelové komunikace shora vymezené nejsou zahrnuty v prohlášení vlastníka jakožto společný prostor spoluvlastníků a v případě převodu nebytové jednotky – garáže umístěné v patrové budově není učiněn současně převod podílu na společných částech budovy představující účelové komunikace (*zjištěno z prohlášení vlastníka ze dne 27.12.2007, z kupní smlouvy o převodu nemovitosti ze dne 18.7.2008*). Ani původní vlastník neměl záměr zahrnout parkoviště s 98 místy umístěné na střeše budovy k prodeji vlastníkům jednotlivých nebytových prostor – garáží umístěných v patrové budově s tím, že toto parkoviště zůstane ve vlastnictví investora (*zjištěno z rozpočtu garáže*).
17. Ze znaleckého posudku soud zjistil, že stavba parkoviště s jejím příslušenstvím je stavebně samostatným celkem s tím, že komunikace parkoviště neslouží jako příjezd k budově garáží a administrativy, není realizovaná jako obslužná pro tyto objekty. Na účelovou komunikaci - parkoviště je samostatný vjezd z ulice Brdičkova a komunikace nenavazuje na žádné další. Na parkoviště ústí schodiště z budovy garáží a administrativní budovy představující únikové cesty. Parkoviště bylo kolaudováno v samostatném bodě, teoreticky by mohlo být kolaudováno zcela samostatně, neboť ke svému samostatnému provozu nepotřebuje budovu garáží. Stavba účelové komunikace není zahrnuta v prohlášení vlastníka jako součást budovy garáží ani jako její příslušenství. Jednotlivé stavební celky (budova garáží, parkoviště a budova administrativy) se vzájemně nepotřebují a je u nich patrná dělicí rovina, jak vyplývá z projektové dokumentace schválené ve stavebním řízení. Znalec ve znaleckém posudku na základě místního šetření ze dne 4.10.2022 učinil popis parkoviště tak, že je tvořeno izolací od střešní konstrukce, živичným povrchem v tloušťce cca 10 cm, osvětlovacími tělesy (7 kusů), rozvody elektřiny k osvětlovacím tělesům, vodorovným dopravním značením a atikou kolem parkoviště a vjezdu (*zjištěno ze znaleckého posudku č. 1075-01/2023 vypracovaného Ing. Karlem Zemanem, dne 8.2.2023, včetně přílohy*).
18. Soud učinil **skutkový závěr** mezi účastníky řízení byla dne 19.5.2021 uzavřena kupní smlouva, jejíž předmětem byl převod vlastnického práva k účelovým komunikacím (parkoviště a vjezd), který nabývá účinnosti podpisem smlouvy. Účelové komunikace, které byly předmětem kupní smlouvy, jsou stavebně i funkčně samostatným celkem tvořené na střešní konstrukci danou izolací a asfaltovým povrchem o šíři 10-15 cm, osvětlením, rozvody elektřiny, betonový zábrany, dopravním značením, bránou umístěnou na vjezdu a sjezdu, kamerovým systémem a rozvaděčem umístěným v budově. Jednotlivé stavební celky (budova garáží, účelová komunikace a budova administrativy) se vzájemně nepotřebují a je u nich patrná dělicí rovina.
19. Doplatek kupní ceny byl dodatkem ke smlouvě určen tak, že bude uhrazen bezhotovostním převodem na účet žalobkyně do 30 dnů od pravomocného rozhodnutí ve sporu o určení vlastnictví k účelové komunikaci, kde bude určeno, že vlastníkem je žalovaná. Žalovaná dne 5.10.2021 zahájila řízení o určení vlastnického práva k účelové komunikaci vedené Obvodním soudem pro Prahu 5 pod sp.zn. 16 C 342/2021, kterým bude určeno, že vlastníkem účelové komunikace je žalovaná. Řízení bylo zastaveno pro zpětvzetí návrhu učiněné žalovanou usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 č.j. 16 C 342/2021-67 ze dne 26.4.2022 v právní moci dne 17.5.2022.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Kabelová.

20. Žalobkyně nabyla vlastnického právo k účelové komunikaci (parkovišti a vjezdu) na základě smlouvy ze dne 11.9.2008, v níž byla účelová komunikace převáděna jako samostatná stavba. Parkoviště umístěné na střeše budovy garáží bylo kolaudováno jako samostatný bod a účelová komunikace není společným prostorem spoluvlastníků nebytových jednotek – garáže umístěné v patrové budově.
21. S ohledem na určovací povahu žaloby se soud nejprve zabýval otázkou, zda je na požadovaném určení **dán naléhavý právní zájem**, jak to vyžaduje ust. § 80 písm. c) o.s.ř.
22. Naléhavý právní zájem na určení je dán jen tehdy, jestliže je taková žaloba způsobilá odstranit stav právní nejistoty nebo ohrožení práv žalobkyně. Žalobkyně má naléhavý právní zájem na určení vlastnictví v případě, že nemůže sledovaného účelu dosáhnout žalobou na splnění povinnosti ve smyslu ust. § 80 písm. b) o.s.ř., kde by mohla být otázka vlastnictví řešena jako předběžná otázka. Smyslem určovací žaloby je vytvoření pevného základu pro právní vztahy účastníků a předcházení případným dalším sporům na plnění.
23. Účastníci řízení v kupní smlouvě ve znění dodatku upravili jako podmínku pro doplatek kupní ceny pravomocné rozhodnutí ve sporu o určení vlastnictví k účelové komunikaci, kde bude určeno, že vlastníkem je žalovaná s tím, kupní cena by měla být uhrazeno do 30 dnů od právní moci. Uvedený dodatek byl uzavřen v časové návaznosti na probíhající řízení o určení vlastnického práva vedené Obvodním soudem pro Prahu 5 pod sp.zn. 16 C 342/2021, které bylo zastaveno pro dispoziční úkon s žalobou – zpětvzetí učiněné žalovanou.
24. Podle ust. § 549 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku (dále jen o.z.), za jehož účinnosti byla uzavřena kupní smlouva mezi účastníky řízení se k splnění podmínky nepřihlíží, způsobí-li její splnění záměrně osoba, která není oprávněna tak učinit a které je splnění podmínky na prospěch. Podle odst. 2 uvedeného ustanovení zmaří-li záměrně, aniž je k tomu oprávněna, splnění podmínky strana, které je nesplnění podmínky na prospěch, považuje se podmínka za splněnou.
25. Podmínka daná v kupní smlouvě, resp. v jejím dodatku by byla dle shora uvedeného ustanovení považována za splněnou pouze v případě, že by žalovaná zmařila její splnění právním jednáním, které by bylo neoprávněné. Neoprávněnost ve smyslu citovaného ustanovení spočívá v jednání, které je protiprávní. Protiprávnost může vyplývat z právního předpisu nebo může spočívat v porušení smluvní povinnosti. Soud zkonstatoval, že zpětvzetí žaloby a tím zmaření splnění podmínky v kupní smlouvě ze strany žalované, nebylo neoprávněným jednáním, jelikož žalovaná využila svého oprávnění daného zákonem, nelze shledat v jejím jednání rozpor se zákonem nebo se smluvní povinností, tudíž žalobkyně pro splnění podmínky sjednané v kupní smlouvě byla nucena podat žalobu na určení, jelikož nelze se kupní ceny domáhat žalobou na splnění povinnosti.
26. Vzhledem k shora uvedenému je dán naléhavý právní zájem na určení vlastnického práva dle návrhu žalobkyně.
27. **Po právní stránce** soud dále věc posuzoval podle ust. § 3028 odst. 1 o.z. účinného od 1.1.2014, podle něhož se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Dle odst. 2 tohoto ustanovení není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.
28. Podle ust. § 3055 o.z. stavba spojená se zemí pevným základem, která není podle dosavadním právních předpisů součástí pozemku, na němž je zřízena, a je kde dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve vlastnictví osoby odlišné od vlastníka pozemku, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nestává součástí pozemku a je nemovitou věcí.

29. Ve vztahu k posouzení povahy předmětu vlastnického práva postupoval soud podle zákona č. 40/1964 Sb. občanského zákoníku účinného do 31.12.2013 (dále jen „obč.zák“).
30. Podle ust. § 118 odst. 1 obč.zák. předmětem občanskoprávních vztahů jsou věci, a pokud to jejich povaha připouští, práva nebo jiné majetkové hodnoty. Podle ust. § 119 odst. 1 obč.zák. věci jsou movité a nemovité, podle odst. 2 citovaného ustanovení nemovitostmi jsou pozemky a stavby spojené se zemí pevným základem. Stavba ve shora uvedeném smyslu byla definována judikaturou jako výsledek stavební činnosti, který vykazuje charakter samostatné věci, nikoliv součástí věci jiné (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 3 Cdo 1305/96 ze dne 28.1.1998, sp.zn. 33 Cdo 111/98 ze dne 30.9.1998)
31. Podle ust. § 120 odst. 1 součástí věci je vše, co k ní podle její povahy náleží a nemůže být odděleno, aniž by se tím věc znehodnotila. Podle odst. 2 citovaného ustanovení stavba není součástí pozemku. Součástí věci je vše, co k věci podle její povahy fyzicky a zároveň i funkčně náleží, je využíváno společně.
32. Soud se zabýval tím, zda účelová komunikace (parkoviště a vjezd) byla samostatnou věcí ve smyslu ust. § 118 odst. 1 obč. zák. a jako taková mohla být předmětem převodu vlastnického práva.
33. Soud učinil vzhledem k provedenímu dokazování závěr, že parkoviště a vjezd není součástí pozemku ani budovy s garážovým stáním, neboť jsou funkčně oddělené, využívají se odděleně, i ze stavebně technického hlediska se účelová komunikace nachází nad střešní konstrukcí se samostatným vjezdem, kde je provedena izolace, je patrná dělící rovina ve vztahu k budově i pozemku, proto by mohlo dojít teoreticky k jejich oddělení, a to bez narušení funkčnosti budovy s nebytovými prostory a odstraněním účelové komunikace by se budova neznehodnotila a plnila by dále svůj účel.
34. Současně soud vyšel z pojetí účelové komunikace jako stavby vymezené judikaturou, podle níž aby bylo možné považovat účelovou komunikaci za samostatnou nemovitou věc, nebo za součást pozemku, na němž se nachází je rozhodné, zda stavební provedení je takové, že lze jednoznačně vymezit, kde končí pozemek a začíná stavba a pokud zároveň nelze stavební provedení účelové komunikace odstranit bez jejího zničení či zásadního zhoršení její sjízdnosti či schůdnosti. Samostatnou stavbou není účelová komunikace tehdy, pokud by k jejímu vzniku přispělo jen navrstvení přírodních stavebních materiálů a nebylo by možné určit jasnou hranici, kde začíná stavba (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 22 Cdo 766/2011, III. ÚS 2280/18 ze dne 25.6.2019,). V daném případě soud dospěl k závěru, že účelová komunikace byla samostatnou věcí a svým charakterem stavbou ve smyslu shora uvedeného, neboť je pevně spojena se zemí, tedy v daném případě s budovou na pozemku a tvoří ji pouhé navrstvení stavebních materiálů, ale tvoří ji izolace na střešní konstrukci a na ní několikacentimetrový asfalt, osvětlení, značení, atika na vnější straně a dalším technickým vybavením.
35. Soud dospěl k závěru, že účelová komunikace (parkoviště a vjezd) byla samostatnou věcí ve smyslu ust. § 118 odst. 1 obč. zák. a stavbou, tak jak ji vymezuje judikatura a jako taková byla předmětem převodu vlastnického práva, ke kterému došlo na základě kupní smlouvy ze dne 19.5.2021 uzavřené s odkazem na ust. § 2079 o.z., podle něhož kupní smlouvou se prodávající zavazuje, že kupujícímu odevzdá věc, která je předmětem koupě, a umožní mu nabytí vlastnické právo k ní, a kupující se zavazuje, že věc převezme a zaplatí prodávajícímu kupní cenu. Jelikož vlastníkem dle uzavřené kupní smlouvy je od účinnosti podpisu kupní smlouvy žalovaná, rozhodl soud tak, že žalobě vyhověl (výrok I. a II.).
36. **O náhradě nákladů řízení** rozhodl soud tak, že přiznal žalobkyni nárok na náhradu nákladů řízení v částce 22 233,60 Kč s odkazem na ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. s tím, že žalobkyně byla v řízení zcela úspěšná, náleží jí plní náhrada nákladů řízení spočívající v zaplaceném soudním

poplatku ve výši 10 000 Kč, v náhradě nákladů nezastoupeného účastníka za úkon podání žaloby ve výši 300 Kč podle ust. § 1 odst. 3 písm. a) ve spojení s ust. § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu (dále jen „vyhlášky“). Dále spočívající v odměně právního zástupce za 3 úkony právní služby po 3 100 Kč (příprava a převzetí, doplnění tvrzení a důkazů, účast u jednání) podle ust. § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) s odkazem na ust. § 9 odst. 4 písm. b) advokátnímu tarifu. Dále je náhrada nákladů řízení tvořena shora uvedeným úkonům právní služby odpovídající paušální náhradou hotových výdajů podle ust. § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši po 300 Kč, tj. 3 x 300 Kč a cestovným v celkové výši 1 733,60 Kč, které bylo žádáno právním zástupcem žalobkyně ve vztahu k jednání soudu uskutečněnému dne 30.8.2023. Právní zástupce vykázal, že cestu absolvoval osobním automobilem Ford Fokus, RZ 7C06746 ze sídla advokátní kanceláře v Písku do budovy soudu v Praze a zpět (tj. 2 x 109 km) s tím, že základní sazba náhrady za 1 km jízdy podle ust. § 157 odst. 4 zák. č. 262/2006 Sb. zákoníku práce ve spojení s vyhláškou č. 467/2022 Sb. o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2023, u osobních silničních motorových vozidel činí 5,20 Kč, spotřeba vozidla nebyla v technickém průkazu uvedena, vzhledem k uvedenému soud nemohl učinit výpočet náhrady ceny spotřebovaných pohonných hmot, proto žalobkyni tuto náhradu nepřiznal, naopak právnímu zástupci žalobkyně náleží náhrada za zmeškaný čas v rozsahu 6 půlhodin po 100 Kč (tj. v částce 600 Kč). Celkem náhrada nákladů řízení činí částku 22 233,60 Kč a byly přisouzeny v obecné pariční lhůtě (ust. § 160 odst. 1 věta první před středníkem o. s. ř.) a na zákonné platební místo (§ 149 odst. 1 o. s. ř.) (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je odvolání přípustné**. Odvolání se podává ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 5.

Praha 30. srpna 2023

Mgr. Pavla Kuřinová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Kabelová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. právní moci dne 02.11.2023, ve výroku II. právní moci dne 02.11.2023, ve výroku III. právní moci dne 02.11.2023 a je vykonatelné dne 07.11.2023. Připojení doložky provedla Lenka Kabelová dne 09.11.2023.